

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ТА АДМІНІСТРУВАННЯ
У ХХІ СТОРІЧЧІ**

**Матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції
за міжнародною участю здобувачів вищої освіти
та молодих вчених
(Київ, 30 листопада 2018 р.)**

За загальною редакцією
В. С. Куйбіди, О. М. Петроє, І. О. Дегтярьової

Київ
2018

Теорія та практика публічного управління та адміністрування у ХХІ сторіччі : матеріали І Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю здобувачів вищої освіти та молодих вчених (Київ, 30 листоп. 2018 р.) : / за заг. ред. В. С. Куйбіди, О. М. Петроє, І. О. Дегтярьової. – Київ : НАДУ, 2018. – 402 с.

У Збірнику матеріалів конференції вміщено тези її учасників, присвячені проблематиці актуальних проблем теорії і практики публічного управління та адміністрування.

Для здобувачів вищої освіти та молодих вчених галузі знань «Публічне управління та адміністрування», наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти, дослідників науково-дослідних установ, державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, громадських діячів, представників міжнародних організацій, представників засобів масової інформації та інших заінтересованих осіб.

УДК 35.07/.08-027.21/.22»20»(06)

*Матеріали конференції друкуються у авторській редакції, мовою оригіналу.
Відповідальність за фактичні помилки, достовірність і точність інформації,
автентичність цитат, плагіат, правильність фактів
та посилань несуть автори.*

– місцева влада здійснюється свої управлінські функції під прямим контролем громадськості, через громадські організації, громадські ради тощо.

Тільки з врахуванням національних особливостей та традицій управління можливо створить умови для поступового розвитку не тільки системи управління місцевого самоврядування, але й державного.

Список використаних джерел

1. Закон про місцеве самоврядування України: науково-практичний коментар / В. І. Батрименко, В. І. Борденюк, Г. В. Виноградова, М. І. Єфремова, І. Крегул. – К. : Книга, 1999. – С. 89.
2. Муніципальне право України / за ред. В. Ф. Погорілка, О. Ф. Фрицького. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – 592 с.
3. Конституційно-правові засади становлення української державності : монографія / за ред. В. Я. Тація, Ю. М. Тодики. – Х. : Право, 2003. – 328 с.
4. Куц Ю. О., Решеvecь О. В. Територіальна громада: управління розвитком: монографія / за заг. ред. Ю. О. Куца. Харків: Константа, 2013. 540 с.

К.Рябець,

кандидат юридичних наук, доцент,

докторант кафедри парламентаризму та політичного менеджменту

Національної академії державного управління при Президентіві України

Політико-правові аспекти участі громадськості у здійсненні публічного управління в галузі водного господарства

Становлення публічного управління у галузі водного господарства України здійснюється в руслі активного залучення громадськості до вирішення державно-управлінських питань.

Насамперед зауважимо, що під публічними інституціями уповноваженими формувати та реалізувати напрями державної водної політики ми розуміємо компетентні на те органи державного управління, органи місцевого самоврядування, громадян, їх об'єднання та інші громадські формування.

Обрана тематика даного дослідження передбачає аналіз політико-правових аспектів одного із суб'єктів публічного управління в галузі водного господарства, а саме – громадськості.

Важлива роль громадської участі у публічному управлінні, зокрема у реалізації напрямів державної водної політики, визнається широким колом науковців та практиків. Наприклад, М. Хвесик, Л. Левковська та В. Мандзик пишуть, що чим вище рівень громадської участі, тим менш сприятливі умови для корупції та ігнорування суспільних інтересів [4, с. 49]. У свою чергу, Т. Хьюз та О. Гус наголошують, що прозорість та громадська участь є ключовими інструментами у побудові ефективного управління. Обидва допомагають створити умови для того, щоб громадяни могли зрозуміти й оцінити рішення, які органи врядування приймають від їхнього імені, а також забезпечити, щоб у процесі прийняття рішень було враховано їх власні потреби та погляди. Ефективна прозорість та громадська участь можуть допомогти витіснити корупцію та зловживання владою. Вони є позитивними інструментами, адже допомагають створювати умови для збільшення довіри. Зрештою, вони також допомагають органам врядування використовувати вміння та досвід громадян з метою забезпечення кращого прийняття рішень та надання більш ефективних публічних послуг [5, с. 8].

Можливість здійснення громадського управління в Україні регламентована низкою нормативно-правових актів. Вони прийняті як на міжнародному, так і на національному рівнях. Прикладом зазначених міжнародних нормативно-правових джерел є ратифікована Україною 06.07.1999 року Орхуська конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в прийнятті рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля. Перелік джерел

національного законодавства, які містять правові норми щодо здійснення громадського управління у нашій державі, починається з Конституції України. Вона проголошує у ст. 38, що громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами.

Кожна галузь державних справ підлягає правовому регулюванню нормами спеціального законодавства. Так, правові норми Водного кодексу України у ст. 11 конкретизують шляхи здійснення громадського управління у водній галузі, а саме – громадяни та їх об'єднання, інші громадські формування у встановленому порядку мають право: брати участь у розгляді місцевими радами та державними органами питань, пов'язаних з використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів; за погодженням з місцевими радами та державними органами виконувати роботи по використанню і охороні вод та відтворенню водних ресурсів за власні кошти та за добровільною участю членів об'єднань громадян; брати участь у проведенні центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, перевірок виконання водокористувачами водоохоронних правил і заходів та вносити пропозиції з цих питань; здійснювати громадський контроль за використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів; одержувати у встановленому порядку інформацію про стан водних об'єктів, джерела забруднення та використання вод, про плани і заходи щодо використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів та ін.

3 листопада 2010 року постановою Кабінету Міністрів України “Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики” № 996 [6] було затверджено Порядок проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики та Типове положення про громадську раду при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі державній адміністрації.

У вищезгаданому Порядку зазначається, що консультації з громадськістю проводяться з метою залучення громадян до участі в управлінні державними справами, надання можливості для їх вільного доступу до інформації про діяльність органів виконавчої влади, а також забезпечення гласності, відкритості та прозорості діяльності зазначених органів (п. 2). Консультації з громадськістю проводяться у формі публічного громадського обговорення, електронних консультацій з громадськістю (безпосередні форми) та вивчення громадської думки (опосередкована форма) (п. 11).

Проведення консультацій з громадськістю завершується звітами органів виконавчої влади. Зокрема, Держводагенство прозвітувало на своєму офіційному сайті про проведення електронних консультацій з громадськістю щодо розгляду проекту Антикорупційної програми Державного агентства водних ресурсів України на 2018 рік [2]; проекту наказу Міністерства екології та природних ресурсів України “Про затвердження методики віднесення масиву поверхневих вод до одного з класів екологічного та хімічного станів масиву поверхневих вод, а також віднесення штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод до одного з класів екологічного потенціалу штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод” [1] тощо.

Вагоме значення у практичній реалізації громадського управління у водній галузі відіграє створена при Держводагенстві громадська рада. Відповідно до її Положення вона є тимчасовим консультативно-дорадчим органом, утвореним для сприяння участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики у сфері розвитку водного господарства та гідротехнічної меліорації земель, управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів [3].

На її засіданнях обговорюються найбільш актуальні водогосподарські питання, зокрема, стосовно водоохоронних зон; несанкціонованих вирубок лісів у водоохоронних зонах річок; необхідності інвентаризації та паспортизації малих річок; проведення профілактичної роботи щодо запобігання загибелі людей на воді тощо. Запрошуються на засідання представники

громадських організацій, експерти та фахівці водогосподарсько-екологічного напрямку, представники засобів масової інформації [7].

З огляду на вищевикладене, на наш погляд, необхідно зробити висновок про всебічне напруження політико-правових засад участі громадськості у здійсненні публічного управління в галузі водного господарства.

Список використаних джерел

1. Звіт про проведення електронних консультацій з громадськістю щодо розгляду проекту наказу Міністерства екології та природних ресурсів України “Про затвердження методики віднесення масиву поверхневих вод до одного з класів екологічного та хімічного станів масиву поверхневих вод, а також віднесення штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод до одного з класів екологічного потенціалу штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод” [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://davr.gov.ua/zvit-pro-provedennya-elektronnih-konsultacij-z-gromadskisty-ukraini-pro-zatverdzhennya-metodiki-vidnesennya-masivu-poverhnevih-vod-do-odnogo-z-klasiv->

2. Звіт про проведення електронних консультацій з громадськістю щодо розгляду проекту Антикорупційної програми Державного агентства водних ресурсів України на 2018 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://davr.gov.ua/zvit-pro-provedennya-elektronnih-konsultacij-z-gromadskisty-ukraini-pro-zatverdzhennya-programi-antikorupciynoi-programi-derzhavnogo-agentstva-vodnih-resursiv-ukraini-na-2018-rik>

3. Положення про громадську раду при Державному агентстві водних ресурсів України, затв. наказом Державного агентства водних ресурсів України від 20.11.2017 р. № 143 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://davr.gov.ua/polozhennya-pro-gromadsku-radu-pri-derzhvodagentstvi>

4. Хвесик М.А., Левковська Л.В., Мандзик В.М. Економічні аспекти управління водокористуванням в умовах децентралізації влади в Україні // Науковий вісник Мукачівського державного університету. – 2015. – Серія Економіка. Випуск 2(4). Частина 2. – С. 49-55 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.msu.edu.ua/visn/wp-content/uploads/2015/12/2-4-2-2015-9.pdf>

5. Хьюз Т., Гус О. Посібник з питань прозорості та громадської участі в Україні. – Рада Європи, 2017. – 55 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://rm.coe.int/handbook-ukraine-ukr/168078541c>

6. Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики : постанова Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 р. № 996 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-p>

7. 25 жовтня – засідання громадської ради при Державному агентстві водних ресурсів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.kmu.gov.ua/ua/events/25-zhovtnya-zasidannya-gromadskoyi-radi-pri-derzhavnomu-agentstvi-vodnih-resursiv-ukrayini>

В.Савчин,

студентка 415 групи спеціальності “Соціальна робота”

А.Камбур,

к.соц.н., доцент кафедри педагогіки

та соціальної роботи ЧНУ ім. Ю.Федьковича

Моделі соціального захисту та їх вміле застосування в українській культурі соціальних служб

У сучасному світі функціонують різноманітні системи соціального захисту. Деякі з них дуже схожі між собою, деякі цілком відмінні чи мають лише окремі подібні ознаки. Вчені, класифікуючи існуючі системи соціального захисту, створили так звані “моделі”.

Ю.Рак. Проблеми управління освітніми закладами в умовах створення об'єднаних територіальних громад	280
І.Ратинська. Державні акціонерні товариства як об'єкти публічного управління в ринковій економіці	282
М.Ращик, Л.Платаш. Вирішення соціальної проблеми клієнта за допомогою управлінських навиків соціального працівника.....	285
Г.Репп. Багаторівневі функції щодо розвитку кластерів	286
М.Рибка. Використання засобів криптографічного захисту для захисту державних інформаційних ресурсів	289
О.Рогульський. Правові засади професійного навчання посадових осіб органів місцевого самоврядування	290
О.Рось. Нормативно-правове забезпечення формування сучасної моделі місцевого самоврядування в Україні	293
К.Рябець. Політико-правові аспекти участі громадськості у здійсненні публічного управління в галузі водного господарства.....	295
В.Савчин, А.Камбур. Моделі соціального захисту та їх вміле застосування в українській культурі соціальних служб	297
Л.Савчук. Модернізація системи надання соціальних послуг в Україні як об'єкт державного управління.....	299
С.Савчук. Нормативно-правове забезпечення антитерористичної діяльності.....	301
О.Самойленко. Актуальність легітимізації лобізму в Україні.....	302
О.Сафронова. Розвиток системи державного контролю за концентраціями в контексті завдань імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.....	306
І.Семененко. Роль цифрових комунікацій в публічному управлінні	309
К.Семьоркіна. Забезпечення прав людини в умовах децентралізації.....	311
Т.Сивак. Організаційно-функціональні рівні стратегічних комунікацій в публічному управлінні.....	312
Т.Сиволапенко. Механізми формування та реалізації сервісної сутності державної політики	314
Н.Сидоренко. Адміністративний збір – складова реформування сфери надання адміністративних послуг	316
О.Сімоненко. Стратегічне планування розвитку об'єднаних територіальних громад в Україні	317
М.Скиба, Р.Лисенко, Ю.Парій. Поняття та сутність відповідальності в процесі управління.....	321
М.Скиба, С.Савельєва, В.Шелудько. Сутність та особливості реалізації громадського контролю в умовах європейської інтеграції.....	324
О.Скلیфус. Суспільне оцінювання діяльності парламентської еліти як суб'єкта публічного управління.....	327
Т.Слюз. Особливості публічного управління у сфері культури.....	329
О.Соколова. Утвердження статусу української мови як державної в XXI столітті: теорія і практика публічного управління.....	331